

SEXTONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA SEXDECIMA

Epistel: Efes. 3:13-21. Evangelium: Luk. 7:11-17. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

UPPSTÅNDELSEN OCH LIVET - TNKANS SON I NAIN

Jag går mot döden, var jag går. Min väg bland dolda skiften Må löpa jämnad eller svår, Så bär den dock till griften. Jag har ej annat val: Igenom fröjd och kval Min gång sig närmar till min bår. Jag går mot döden, var jag går. (LH 702:1). Sådana är mänsklighetens villkor alltsedan syndafallet. "Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla bade syndat." (Rom. 5:12). Därför går genom alla tider ett ändlöst sorgetåg genom hela världen. Döden gästar hög som låg, ung som gammal. Ingen undgår denne gäst. All världens väg bär till graven. Hur många slags död finns det? Svaret är: Tre: den kroppsliga, den andliga och den eviga döden. All död innebär skilsmässa. I den kroppsliga döden skiljs kroppen från själen. I den andliga döden skiljs själen från Gud genom synden. I den eviga döden skiljs kropp och själ evigt från Gud. Den kroppsliga döden kan botas genom uppståndelse. Den andliga döden kan botas här i tiden genom omvändelse och tro. Men den eviga döden är ett evigt, obotligt tillstånd.

EN SORGENS DAG

Jesus närmar sig staden Nain och mycket folk följer honom. Där vid stadsporten sker ett märkligt möte. Det är Livet och Döden som möts. Begravningar är väl alltid sorgliga, tårfyllda tilldragelser, men sorgetåget ut från Nain rymde den djupaste tragik. Följer man en gammal människas stoft till graven, så kan väl sorgen och saknaden vara stor, men att döden kommer till en gammal människa är ändå naturens gång. Men här i Nain hade en ung man lagts på dödsbädden och en kvinna som förut förlorat sin man och var änka, hade nu förlorat sin ende son. För henne var sorgen bottenlös. Hur outhärdligt tungt måste inte hennes liv te sig! Mycket folk från staden gick med i sorgetåget. Många ville visa sin medkänsla och sympati med den hårt drabbade kvinnan. Men vid stadsporten möter begravningsföljet ett annat tåg. Han, som går i spetsen, är också på väg emot död och grav, men i ett helt annat ärende än dödens tåg ut från Nain. Hans ärende är Livets väg. Han är också han Ende Sonen, men han skall genom sin död göra slut på döden och föra liv och odödlighet fram i ljuset. (2 Tim.1:10). Som sann människa kan han sörja och gråta över syndens och dödens makt. (Joh. 11:33-35). Som sann Gud brinner han av nitälskan och tar upp striden med döden. "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh. 3:16). "Han utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull." (Rom. 4:25).

EN GLÄDJENS DAG

Framför Jesus får döden göra halt. Begravningsåget stannar framför livets Herre. Han förbarmar sig över änkan i hennes förtvivlade sorg och går tröstande fram till henne: "Gråt inte", säger han, och det är inte bara ord av mänsklig medkänsla, utan ord från en som har all makt i himlen och på jorden. Och så går han fram till bären och rör vid den. Bärarna stannar och Jesus befäller den döde: "Unge man, jag säger dig: Stå upp!"

Det blir bokstavligen dödyst. Vad är det som händer? Förskräckelse, häpnad, förundran sprider sig genom sorgetåget, och mitt under allt sätter sig den döde upp och börjar tala. Och så förbyts sorgen i jublande glädje, när änkan får sin son tillbaka. "En stor profet har trätt fram ibland oss. Gud har besökt sitt folk", jublar folkskaran. Ja, livets Herre har bjudit döden vika och gett en ung människa livet åter. Och runt om i Judeen och trakten omkring sprider de många vittnena budskapet om Jesu under vid Nains stadsport. Evangelierna berättar att Jesus vid tre tillfällen uppväckte döda. Också Petrus och Paulus uppväckte människor från döden (Apg. 9:40; 20:9ff). Alla dessa återuppväckta skulle dö igen, men deras uppståndelse

från de döda predikar om en ännu större uppståndelse, Jesu uppståndelse på Påskdagens morgon. Jesu uppståndelse predikar om seger över döden och över dödens orsak, synden, om en öppnad himlaport för alla människor.

FRÅN DÖD TILL LIV

Döden är en gäst som av de allra flesta är ovälkommen och fruktad. Den är ju verkligen livets fiende som tar livet ifrån oss. Framgångsrik sjukvårdsbehandling kan förlänga livet, men döden blir ändå till slut varje människas lott. Ingen undgår denne livets fiende.

"Dödens udd är synden, och syndens maket kommer av lagen."(1 Kor. 15:56). Guds heliga lag befäller: Du skall! och Du skall icke! Men att lyda Guds befallningar står inte i mänsklig makt. Sant har vi i syndabekännelsen i dag inför Gud bekänt: *"Emot dig och dina heliga bud har jag syndat, med tankar, ord och gärningar, och vet mig fördömskull vara värd en evig fördömskull, om du skulle så döma mig, som din rättvisa kräver och mina synder har förtjänt."* *"Syndens lön är döden."* (Rom. 6:23). Inför Guds heliga lag står vi med en tillstoppad mun.

Intet finns att åberopa till vår förmån. Vi står med skuld inför Gud. Genom lagens befallningar får synden sin fördömande kraft, den blir en dödens udd. Men dagens evangelium kommer med ett trösterikt budskap: Jesus är dödens överman. *"Han var genomborrade för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi belade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom."*(Jes. 53:5-6). Han blev gjord till synd i vårt ställe och fick bära straffet för våra synder. (2 Kor. 5:21). Dödens udd vändes från oss och genomborrade honom. Skuldebrevet, som med sina krav vittnade mot oss, har han utplånat. Han tog bort det genom att spika fast det på korset. (Kol. 2:14). Så bröt han dödens udd. Därför *"finns nu ingen fördömskull för dem som är i Kristus Jesus. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag"*. (Rom. 8:1). *"Du död, var är din seger? Du död, var är din udd?"*(1 Kor. 15:55). Den kroppsliga döden undgår ingen, men för en kristen innebär döden en övergång från syndens värld till den eviga glädjen. Där skall Gud själv torka bort denna tidens tårar, och sorg och suckan skall fly bort. (Jes. 35:10, Upp. 7:17). Har man kommit till tro på Kristus, så har man redan här i tiden övergått från döden till livet (Joh. 5:24). Jesus säger: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö."* (Joh. 11:25-26).

För en icke-kristen betyder döden förtappelse. Man flyttas till en plats av gråt och tandagnisslan, till evig törst, hopplöshet, eld och plåga i helvetet. (Matt. 13:42; 25:41, 46, Luk. 16:24). Från ett sådant öde vill Herren rädda oss alla.

Dödens tåg ut ifrån Nain vändes efter mötet med Jesus i ett Livets tåg. Så kan ett möte med Jesus bli en total omvändelse, så att en människa på väg mot den eviga döden av Jesus blir förd in på Livets väg. När Jesus uppväckte änkans son i Nain från de döda var det ett stort under. Ett lika stort under är det när Herren uppväcker en andligen död människa. Sådant står inte i någon människas makt. Lika omöjligt som en kroppsligt död kan ge sig själv livet åter, lika omöjligt är det för den andligt döde att uppväcka sig själv. Men det mäktiga ord från livets Herre som gav det kroppsliga livet åter till änkans son, till Jairi dotter och till Lasarus, är än i dag verksamt till att föra människor från död till liv, från mörker till ljus, från satans makt till Gud.

När Jesus gav livet åter till änkans son satte denne sig upp och började tala. Vad han sade får vi inte veta, men om den människa som blir omvänd från död till liv, gäller psalmistens ord:

"Han lade i min mun en ny sång, en lovsång till Gud." (Ps. 40:4).

Och lika som Jesus gav den uppståndne sonen till hans mor, skall den andligen uppväckte överlämnas åt den kristna församlingen. Den är, skriver Luther i Stora katekesen, "den moder som föder och närar varje kristen genom Guds ord". (SKB s.448). Genom Ordet och sakramenten hålls det andliga livet friskt.

Nådemedlen ger kraft till att leva det nya livet.

"Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet - - . Så skall också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus." (Rom. 6:4, 11).

"Jag går mot döden, var jag går", sjunger vi. Men också: *Jag går till himlen, var jag går, Om Jesus blott jag följer. Min själ av honom keronan får, Då graven stoftet böljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår. Jag går till himlen, var jag går.* (LH 702:3). Amen.